

V Praze dne: 3. 7. 2015
Spisová značka: SZ 072625/2015/KUSK REG/Val
Č. j.: 091958/2015/KUSK
Vyřizuje: [redacted]

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění, a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), na podkladě odvolání, které dne 18. 12. 2014 podala [redacted], kterou zastupuje [redacted] (dále jen „odvolatelka“), podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **m ě n í (část výroku)** rozhodnutí č. j. 068290/2014, spis. zn. Výst./007016/2014 ze dne 26. 11. 2014, které vydal Městský úřad Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, odbor stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), jímž bylo zřízeno právo odpovídající věcnému břemenu (služebnosti inženýrské sítě) omezením vlastnického práva zřízením věcného břemene zřízení a provozu plynárenského zařízení přepravní plynárenské soustavy, na pozemku parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] jehož vlastníkem je [redacted] kterou zastupuje [redacted] ve prospěch společnosti NET4GAS, s.r.o., IČO 27260364, Na hřebenech II 1718/8, 140 00 Praha, kterého zastupuje [redacted] (dále jen „vyvlastnitel“), na pozemku parc. č. 953 v katastrálním území Zeleneč tak, že část výroku „NET4GAS, s. r. o., se sídlem Na hřebenech II č. p. 1718/8, 140 00 Praha 4-Nusle“ po provedené změně zní:

NET4GAS, s. r. o., IČO 27260364, se sídlem Na hřebenech II č. p. 1718/8, 140 00 Praha 4-Nusle.

Ve zbytku výrok rozhodnutí, odůvodnění rozhodnutí potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad vydal dne 26. 11. 2014 pod č. j. 068290/2014 výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatelka podala odvolání, ve kterém uvedla (zkráceně):

„Mé odvolání směřuje do všech výroků napadeného rozhodnutí, tedy do výroku 1.2.3.4.5. Napadeným rozhodnutím bylo zřízeno věcné břemeno zřízení provozu a udržování stavby plynovodu na parc. č. [REDAKCE] k. ú. [REDAKCE] zapsané na LV Č. [REDAKCE] pro obec a katastrální území ve prospěch společnosti ET4GAS s.r.o., se sídlem na Hřebec II 718/8, Praha 4 -Nusle, a to v rozsahu 2300 m². Již ze samotného rozhodnutí je nepochybné, že toto rozhodnutí je neurčité, protože vyvlastňovatel není dostatečně a správně označen, a to zejména jeho identifikačním číslem. V souvislosti s touto skutečností zároveň uvádím, že sice napadené rozhodnutí je velmi rozsáhle odůvodněno, avšak přesto, že odůvodnění čítá 13 stran, nevypořádal se správní orgán se zásadními skutečnostmi, tak jak budou popsány v tomto odvolání níže a především z jakéhokoliv důkazu, který byl proveden v rámci řízení a ani z odůvodnění není patrné, na základě jakých skutečností dospěl správní orgán k závěru, že vyvlastňovatel ET4GAS s.r.o. je oprávněn podat návrh na vyvlastnění. Již pouhým nahlédnutím do výpisu z obchodního rejstříku zjistíme, že tato společnost byla do obchodního rejstříku zapsána dne 25. 6. 2005 s tím, že z ostatních skutečností zapsaných v obchodním rejstříku vyplývá, že ke dni 1. 1. 2013 společnost NET4GAS, s.r.o., se sídlem Praha 4 - Nusle. Na Hřebenech 11 1718/8. PSČ 140 21, IČ: 272 60 364, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 108316, se zúčastnila rozdělení odštěpením sloučením.s přechodem části jmění společnosti NET4GAS, s.r.o. na společnost BRAWA, a.s., se sídlem Praha 2 - Vinohrady, Rubešova 162/8, PSČ 120 00, IČ: 247 57 926. zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 16622. Ve smyslu § 243 odst. 1 písmo b) bod 2 a souvisejících ustanovení zákona Č. 125/2008 Sb. o přeměnách obchodních společností a družstev, přešla část jmění specifikovaná v Projektu rozdělení ze společnosti NET4GAS. s.r.o. na společnost BRAWA. a.s. a správní orgán ani nezjišťoval, jestli i nadále svědčí vyvlastniteli právo k tomu, aby se domáhal vyvlastnění v můj neprospěch. V této souvislosti nelze zapomenout ani na tu skutečnost, že správní orgán nezjišťoval, na základě jakých skutečností a právních důvodů se společnost NET4GAS domáhá vyvlastnění, za situace, kdy mu muselo být zřejmé z listin ze smlouvy o zřízení věcného břemene z roku 1997, že tato smlouva byla uzavírána s českým plynárenským podnikem, státní podnik odštěpený závod Transgas. Nahlédnutím do obchodního rejstříku této společnosti zjistíme, že společnost prošla rozsáhlou privatizací majetku. Ohledně majetku této společnosti existuje nejméně 20 až 30 privatizačních projektů a již z této skutečnosti je nepochybné, že měl správní orgán zkoumat aktivní legitimaci vyvlastňovatele k podání návrhu. Pokud by se byl správní orgán zabýval těmito skutečnostmi, musel by totiž zjistit, že společnost byla založena v roce 2005, jediným společníkem byla společnost RWE Transgas a ze zakladatelských dokumentů není patrné, že by došlo k jakémukoliv postoupení práv a závazků z předchozího podnikání společnosti RWE Transgas. Odkaz na smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene ze dne 10. 9. 1997. která byla podepisována na straně budoucího oprávněného Českým plynárenským podnikem, státní podnik, od štěpný závod Transgas je naprosto nedostatečný stejně tak jako odkaz na vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení.

Správní orgán argumentuje tím, že jsem dala souhlas s vydáním územního rozhodnutí a vydání stavebního povolení právě na základě této smlouvy. Nutno říct, že tato smlouva se vůbec nevztahuje k pozemku, který je v současné době předmětem vyvlastnění. Jenom na okraj poznamenávám, že samotné rozhodnutí správního orgánu je psáno velmi nezvyklým jazykem, kterému jen těžko porozumět. Jestliže správní orgán není schopen si vyřešit otázku platnosti či neplatnosti smlouvy z roku 1997 po stránce věcně právní, stejně tak jako není schopen vyřešit otázku promlčení a prekluze, jedná se o projev zcela jednoznačné neznalosti práva. Je proto zbytečné v tomto směru vyvracet argumentaci správního orgánu o tom, že nárok ze smlouvy o budoucí smlouvě byl prekludován, uvědomíme-li si, že smlouva z roku 1997 je absolutně neplatná pro svoji neurčitost, což by musel konstatovat každý soud a dále, že se tato smlouva vztahuje na zcela jiné pozemky, což měl konstatovat i správní orgán. Faktem zůstává, že povinností správního orgánu v první řadě bylo vypořádat se se skutečností, a to vypořádat se v souladu s právem s tím, zda stavba plynovodu, pro kterou má být můj pozemek zatížen věcným břemenem byla stavbou oprávněnou či neoprávněnou. Občanské právo jednoznačně hovoří o tom, jaká stavba je neoprávněná a tedy jedná se o takovou stavbu, která je umístěna na cizím pozemku bez souhlasu vlastníka. Vyvlastňovatel nepředložil žádný doklad směřující k tomu, že bych dala souhlas k tomu, aby na pozemku, na němž je zřizováno věcné břemeno, byla stavba umístěna. Navíc pokud by byl správní orgán provedl řádně důkaz spisem příslušného stavebního úřadu, který rozhodoval o vydání územního rozhodnutí a vydání stavebního povolení ke stavbě plynovodu, musel by zjistit, že žádné z těchto rozhodnutí mi nikdy nebylo doručeno jako vlastníku pozemku, a z těchto důvodů by musel dojít ke zcela opačným závěrům. Nemůže obstát závěr správního orgánu, že je ve veřejném zájmu, aby neoprávněný stav, který trvá od roku 1997 nejenom že se jedná o neoprávněný vztah ale i nezákonný vztah byl v roce 2014 legalizován státním orgánem. V této souvislosti podotýkám, že jsem se snažila s vyvlastňovatelem i osobami, které mě v předchozích obdobích vyzývaly k uzavření smlouvy o věcném břemenu dohodnout, avšak podmínky, které byly kladeny na moji osobu, byly nepřijatelné.

Dle § 58 odst. 2 energetického zákona je tento provozovatel přepravní soustavy povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo jiné části pro účely uvedené v odst. 1 písmo d), tj. pro účely zřízení a provozování plynárenského zařízení, a to smluvně s vlastníkem nemovitosti. V případě, že ke smluvnímu zřízení věcného břemene nedojde, je možno rozhodnutím příslušného správního vyvlastňovacího úřadu rozhodnout o zřízení věcného břemene. Ustanovení § 110 stavebního zákona (na který odkazuje § 58 odst. 1, písmo d) energetického zákona) dále v této souvislosti stanoví, že k žádosti o stavební povolení je stavebník povinen připojit mimo jiné doklady prokazující vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu. Tzn. předložit titul k pozemku, na kterém chce stavět již ve fázi stavebního řízení, kdy dochází zatím pouze k rozhodování o vydání stavebního povolení, tedy před tím, než je stavba postavena, resp. byť jen zahájena její výstavba. Ustanovení § 3 zákona o vyvlastnění dále stanoví, že vyvlastnění je přípustné jen pro účel vyvlastnění stanový zvláštním zákonem. V daném případě je oním zvláštním zákonem opět energetický zákon, zde konkrétně ustanovení § 58. Z výše citovaných ustanovení, jejich smyslu a vzájemných souvislostí zcela jednoznačně vyplývá, že vyvlastnění dle zák. č. 184/2006 Sb. v mém předmětném případě by bylo přípustné jen pro účel zřízení a provozování plynárenského zařízení (tj. vysokotlakého plynovodu) dle § 58 energetického zákona, k jehož povolení a stavbě musí dojít v souladu

se stavebním zákonem. Stavební zákon přitom upravuje mj. stavební řízení, tj. postup stavebních úřadů a stavebníků (s určitými výjimkami vyplývajícími z nepovolených staveb) předcházející samotné realizaci zamýšlené stavby, tzn. postup, jehož výsledkem má být povolení určité stavby, v předmětném případě plynárenského zařízení, konkrétně vysokotlakého plynovodu. Účelem institutu vyvlastnění tedy zcela nepochybně je umožnit stavebníkovi, tj. v daném případě žadateli, společnosti NET4GAS, s. r. o., získat právní titul k mému pozemku, na základě kterého bude moci být vydáno stavební povolení ke stavbě plynovodu, k jehož zřízení je žadatel o vyvlastnění oprávněn podle § 58 odst. 1, písmo d) energetického zákona. Z ust. § 58 odst. 2 energetického zákona zároveň zcela jednoznačně vyplývá povinnost (nikoliv pouze oprávnění) provozovatele přepravní soustavy takovéto věcné břemeno zřídit, tj. logicky povinnost nejprve si zajistit právní titul k pozemku, na kterém chce stavět, kdy bez jeho získání stavět nemůže, protože nemůže získat stavební povolení, protože nepředloží zákonem požadované podklady pro jeho vydání. Pouze a jedině k získání právního titulu k pozemku za účelem získání stavebního povolení tedy může být o vyvlastnění rozhodováno. Jedině tedy v rámci shora uvedeného postupu (a časové souslednosti) je možno rozhodnout o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu ze strany příslušného správního orgánu. V předmětném případě se však o výše popsanou situaci zcela nepochybně nejedná. Vysokotlaký plynovod, ohledně něhož se žadatel domáhá zřízení věcného břemene na mém pozemku parc. č. [REDACTED] v kat. území [REDACTED] totiž již vybudován je, jak i on sám v návrhu uvádí. Z návrhu na zahájení vyvlastňovacího řízení podaného žadatelem tedy zcela jednoznačně vyplývá, že žadatel připouští a přiznává, že svůj vysokotlaký plynovod vybuvoval v rozporu se stavebními předpisy a jedná se tak o stavbu neoprávněnou, zřízenou na pozemku, k němuž žadatel neměl občanskoprávní titul umožňující mu takovéto vybudování plynovodu. V případě, že plynovod je již vybudován a provozován totiž nelze, vzhledem k výše uvedené argumentaci, věcné břemeno rozhodnutím správního úřadu zřídit.

Navíc je zcela nepochybné, že dle 58 odst. 1 písm. d) energetického zákona, je žadatel oprávněn i bez věcného břemene, a přímo na základě tohoto zákona vstupovat a vjíždět na můj pozemek v souvislosti se stavebními úpravami, opravami a provozováním přepravní soustavy. Z výše uvedených důvodů tedy považuji předmětné řízení za nezákonné.“

Stavební úřad vyzval podle § 86 odst. 2 správního řádu všechny účastníky řízení, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, aby se vyjádřili k podanému odvolání. Této možnosti nikdo z účastníků nevyužil. Následně předal stavební úřad spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvoláním lze podle § 82 odst. 1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Rozhodnutí ve věci je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatelka byla účastníkem řízení u prvoinstančního orgánu, odvolání je tedy přípustné. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán zjistil, že rozhodnutí bylo odvolatelce doručeno dne 4. 12. 2014, odvolání bylo na poště podáno dne 18. 12. 2014, odvolání je tedy včasné.

Podle § 90 odst. 1 správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změni. Změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Podle § 36 odst. 3 správního řádu se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem, je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změni odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění.

Podle § 90 odst. 5 věta druhá, jestliže odvolací orgán změni nebo zruši napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu daném ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu a neshledal v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení.

Návrh na zahájení vyvlastňovacího řízení podle ustanovení § 58 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (energetický zákon) za účelem zřízení věcného břemena zřizování a provozu plynárenského zařízení přepravní plynárenské soustavy byl vyvlastnitelem uplatněn dne 6. 1. 2012 u Městského úřadu Čelákovice. Předmětem návrhu je vyvlastnění části pozemku parc. číslo 1234 v katastrálním území 5678, na části tohoto pozemku byla realizována stavba s názvem „VVTL plynovod DN 1000, PN 7,35 MPa, Limuzy – Brázdím, stavba 1562.230“.

Pro stavebníka Český plynárenský podnik s. p., odštěpný závod TRANSGAS, Limuzská 12/3135, 100 98 Praha 10, bylo vydáno Městským úřadem v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi dne 22. 4. 1998 pod č. j.: výst. 154.24-1150/98 územní rozhodnutí o umístění stavby „VVTL plynovod DN 1000, PN 7,35 MPa, Limuzy – Brázdím, stavba 1562.230“, dne 24. 7. 1998 pod č. j.: výst. 327-4039/98 bylo pro uvedenou stavbu vydáno stavební povolení a dne 7. 10. 1999 pod č. j.: výst. 328-4872/99 také kolaudační rozhodnutí na uvedenou stavbu. Odvolací správní orgán konstatuje, že v těchto dokumentech se mimo jiné mezi pozemky dotčenými stavbou uvádí pozemek parc. číslo 1234 v katastrálním území 5678, nikoli pozemek parc. číslo 1234 v katastrálním území 5678. Uvedený pozemek parcelní číslo 1234 v katastrálním území Zeleneč je také citován ve Smlouvě o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemena dle ustanovení § 50a občanského zákona, která byla uzavřena mezi odvolatelkou a Českým plynárenským podnikem, s. p., odštěpný závod Transgas, v září roku 1997. Pozemek parc. číslo 1234 v katastrálním území 5678, jak odvolací správní orgán z výpisu z katastru nemovitostí, v současné době neexistuje. Plocha tohoto pozemku je však v současnosti součástí pozemku parc. číslo 1234 v katastrálním území 5678. Vyvlastniteli vzniklo na podkladě výše uvedených písemností z let 1998 – 1999 právo na provedení stavby a její užívání a toto právo zůstalo platné i po přejmenování parcelního čísla pozemku. Předmětem tohoto řízení není určení toho, zda se jedná o stavbu oprávněnou či nikoli, takováto námitka může být projednána pouze před civilním soudem. V souvislosti s povolením stavby a povolením jejího užívání je nutné ještě konstatovat, že tyto písemnosti jsou v současnosti již nepřezkoumatelné a je tak zcela bezpředmětné zkoumat, zda odvolatelka v době vydávání předmětných povolení na stavbu dala souhlas se stavbou či nikoli.

Jelikož Městský úřad Čelákovice není příslušný k vedení vyvlastňovacího řízení, postoupil návrh na zřízení věcného břemene usnesením Městskému úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odboru stavebního úřadu, kde byl návrh evidován dne 17. 1. 2012 a tímto dnem bylo zahájeno předmětné řízení o zřízení věcného břemene. Stavební úřad po obdržení návrhu na zřízení věcného břemena zřizování a provozu plynárenského zařízení přepravní plynárenské soustavy řízení usnesením ze dne 20. 2. 2012 přerušil spolu s výzvou k doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí. Po obdržení příslušných podkladů oznámil stavební úřad dne 25. 4. 2012 zahájení řízení a nařídil ústní jednání v kanceláři stavebního úřadu na den 4. 6. 2012. Na žádost právní zástupkyně odvolatelky bylo přeloženo ústní jednání na 9. 7. 2012. Ústní jednání se konalo v kanceláři stavebního úřadu a byl o něm sepsán protokol. Poté stavební úřad vydal ve věci usnesení ze dne 16. 10. 2012, kterým vyvlastňovací řízení zastavil. Toto usnesení však bylo napadeno odvoláním a zdejší odvolací správní orgán jej svým rozhodnutím č. j. 034254/2013/KUSK ze dne 28. 2. 2013 zrušil a věc vrátil k novému projednání stavebnímu úřadu. Stavebnímu úřadu ve svém rozhodnutí o odvolání vytkl především to, že se nevypořádal dostatečně s § 3 a § 5 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „zákon o vyvlastnění“). Rozporovaná byla především snaha vyvlastňovatele o dohodu s odvolatelkou, resp. platnost smlouvy o budoucí smlouvě z roku 1997 o zřízení věcného břemena dle ustanovení § 50a občanského zákona, která byla uzavřena mezi vyvlastňovanou a Českým plynárenským podnikem, s. p., odštěpný závod Transgas. Dalším úkonem stavebního úřadu po navrácení spisového materiálu bylo oznámení o pokračování vyvlastňovacího řízení, ve kterém zároveň informoval o konání dalšího ústního jednání. Toto ústní jednání se konalo v kanceláři stavebního úřadu dne 20. 5. 2013 a byl o něm sepsán protokol. Stavební úřad po novém projednání věci vydal dne 18. 6. 2013 usnesení o zastavení vyvlastňovacího řízení, které bylo taktéž napadeno odvoláním. Odvolací správní orgán jej pod č. j. 138781/2013/KUSK dne 2. 10. 2013 v odvolacím řízení zrušil a věc opět vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání, neboť zjistil, že stavební úřad stanovil okruh účastníků v rozporu s § 17 zákona o vyvlastnění. Stavební úřad po navrácení spisového materiálu pokračoval vydáním oznámení, ve kterém nařídil na den 5. 3. 2014 ústní jednání. Po novém projednání věci vydal stavební úřad opětovně usnesení o zastavení řízení o vyvlastnění ze dne 25. 3. 2014. Také toto usnesení bylo napadeno odvoláním a bylo odvolacím správním orgánem zrušeno a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání. Odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí o odvolání č. j. 098486/2014/KUSK ze dne 7. 7. 2014 uvedl závazný právní názor, podle kterého smlouva o budoucí smlouvě z roku 1997 uzavřená mezi odvolatelkou a Českým plynárenským podnikem, s. p., odštěpný závod Transgas, zanikla a podmínky stanovené § 5 zákona o vyvlastnění byly vyvlastnitelem splněny. Po navrácení spisového materiálu oznámil stavební úřad pokračování řízení a na 3. 10. 2014 nařídil jednání. Současně dne 19. 8. 2014 ustanovil usnesením znalce pro účely vypracování znaleckého posudku Ing. Štěpána Pohla, soudního znalce, odhadce majetku. Tento soudní znalec vypracoval znalecký posudek č. 3371-59 jako znalec z oboru ekonomiky – ceny a odhady nemovitostí, jedná se tedy o oprávněnou osobu, která může vypracovávat znalecké posudky na základě rozhodnutí Krajského soudu v Praze, a správnímu orgánu nepřisluší přezkoumávat správnost obsahu znaleckého posudku. Účastníci byli při ústním jednání, které se konalo dne 3. 10. 2014, seznámeni se všemi podklady pro vydání rozhodnutí a poté vydal stavební úřad napadené rozhodnutí.

Vyvlastňovatel svůj požadavek na vyvlastnění legitimuje především tím, že smlouva o smlouvě budoucí z roku 1997 uzavřena mezi odvolatelkou a Českým plynárenským podnikem, s. p., odštěpný závod Transgas, byla promlčena a nový návrh na zřízení věcného břemene, který vyvlastnitel učinil odvolatelce dne 13. 4. 2011, byl odmítnut. Jak již uvedl odvolací správní orgán ve svém předchozím rozhodnutí o odvolání č. j. 098486/2014/KUSK ze dne 7. 7. 2014, došlo k prekluzi této smlouvy o smlouvě budoucí. Stejně tak je ze spisového materiálu zřejmé, že se obě zúčastněné strany nedohodli na zřízení věcného břemena ani jiným způsobem. Přičemž pro posouzení věci není podstatné, zda odvolatelka se společností Vialtelecom a. s. smlouvu o věcném břemenu či nikoliv, stavební úřad není oprávněn řešit podmínky návrhu dohody na zřízení věcného břemena. Zároveň vyslovil odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí č. j. 098486/2014/KUSK právní názor, že podmínky vyplývající z ustanovení § 5 zákona o vyvlastnění byly splněny. Stavební úřad se pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 8, odst. 4) podrobně zabýval skutečnostmi a důvody, které opravňují vyvlastnitel žádat stavební úřad o zřízení věcného břemena a odvolací správní orgán se s jeho závěrem ztotožňuje. Odvolací správní orgán nesouhlasí s názorem odvolatelky, že pouze v případě časové souslednosti je možno rozhodnout o zřízení věcného břemena. Územní rozhodnutí, stavební povolení i kolaudační rozhodnutí na stavbu (z let 1998-1999) bylo vydáno s ohledem na Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemena dle ustanovení § 50a občanského zákona, z roku 1997, která byla uzavřena mezi odvolatelkou a Českým plynárenským podnikem, s. p., odštěpný závod Transgas. Nutnost zřízení věcného břemena byla tedy řešena již v době povolování stavby. Jelikož tato smlouva je v současné době nenaplnitelná a s odkazem na § 24 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, je nutné zřídit toto právo jiným způsobem, kterým může být návrh vyvlastňovatele uplatněný u stavebního úřadu.

Prostudováním předloženého spisového materiálu dospěl odvolací správní orgán k názoru, že podmínky vyplývající z ustanovení § 3 - § 5 zákona o vyvlastnění byly z výše uvedených důvodů splněny.

Odvolací správní orgán dal za pravdu odvolatelce, když ve svém odvolání namítala, že vyvlastnitel není ve výrokové části napadeného rozhodnutí specifikován. Podle ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části rozhodnutí uvede mimo jiné označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu tak, že účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci. Takovými údaji se rozumí obchodní firma nebo název, sídlo, identifikační číslo. Odvolací správní orgán se domnívá, že stavebnímu úřadu nepřísluší zkoumat interní záležitosti firmy týkající se jejího kapitálu. Návrh na vyvlastnění byl uplatněn společností NET4GAS, s.r.o. s IČO 27260364, stavebnímu úřadu nebyly předloženy žádné podklady, ze kterých by bylo patrné, že došlo ke změně žadatele a takovéto důkazy nepředložila ani odvolatelka. Společnost NET4GAS, s.r.o. s IČO 27260364 je proto vyvlastnitelem.

Nesprávnost obsaženou v rozhodnutí napravil odvolací správní orgán jeho změnou. Učinil tak v odvolacím řízení proto, že se domnívá, že žádná z provedených změn nemění podstatným způsobem výsledné rozhodnutí, tudíž nemůže být na újmu práv účastníků řízení. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem pak rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. V rámci odvolacího řízení nebyly pořizovány nové podklady, odvolací orgán vycházel z dokladů založených ve spisu.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: NET4GAS, s.r.o., Pavel Javůrek, Marcela Pánková.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.



odborný referent
otisk úředního razítka

Obdrží

účastníci řízení (dodejky)



zastoupení pro: NET4GAS, s.r.o., IDDS: 8ecyjt9

sídlo: Na hřebenech II č.p. 1718/8, 140 00 Praha 4-Nusle



místo podnikání: 

zastoupení pro: 

ostatní

MěÚ Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, odbor stavebního úřadu, IDDS: c5hb7xy

sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 1/6, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Brandýs nad Labem, 250 01

Brandýs n.Labem-St.Bol.1

Co: spis KÚ